

'Dat hebbe we toch schoeën gefiks!'

Na twintig jaar is de Venlose Revue weer terug bij AF: de periode Boermans werd afgesloten met een reprise van zijn revue in 1980, aangevuld met een bedrijf in de hemel, dat Boermans tijdens zijn laatste ziekbed heeft geschreven. Een terechte hommage aan een man die zo lang het culturele beeld van de Venlose vastenavond bepaald heeft met liedjes die de Venlose ziel spiegelen. Maar de voorstelling toont ook een terechte terugkeer naar de oorspronkelijke revue-traditie. Het uitstapje van de vorige revue naar een Venlose versie van de Midzomernachtsdroom van Shakespeare mag dan een artistiek hoogstandje zijn geweest, het was niet wat de doorsnee-Venlo naar verwachtte.

Een reprise van een twintig jaar oude revue is een riskante onderneming: de inhoud kan

gedateerd zijn en de vormgeving achterhaald. Maar de terugblik van het eerste bedrijf op bevrijd en kapot Venlo (1945) was toch weer een herkenning. Een prachtig decor van de Parade, een toneel vol met feestende, zingende en dansende mensen gaf het gevoel dat Venlo toch er weer het stadje van *lol en plezier* zou worden. Veel tekst is er niet, maar wel verrukkelijke liedjes, het handelsmerk van de Venlose Revue. Fraai gearrangeerd en gezongen.

Het tweede bedrijf (1955) speelt in een huiskamer en laat het commentaar horen op onder andere de processie die voorbij trekt. Ik had die pro-

RECENSIE

DOOR JOOP MITTELMEIJER

REVUE • Venlose Revue: Lieve hemel, waat enne tied! Venlo. vrijdag 1 september 2000 (première).

Na de pauze werden we in de hemel getild en dit deel werd onbetwist het hoogtepunt van de avond. Een modern decor, een hemel vol witte actieve hemelingen die een sprekende en zingende achtergrond vormden voor wat zich daarvoor afspeelde. Er meldden zich allerlei mensen bij een hyperdrukke, nerveuze Petrus. Mijn hemel, nooit geweten dat Petrus zo'n zenuwlijder was! Knap neergezet, maar soms door het hoge tempo niet te

cessie graag gezien zoals de Limburgse TV L1 die laat zien in *Tijd van Toen*. Had gekund, maar de regie koos voor de authentieke setting van 1980.

volgen. Een fraaie regie-vondst vond ik de uitbundige lachreacties op grappen, zoals we die kennen uit de soaps. Uit de grappen spraken nostalgie, chauvinisme en milde kritiek, de vaste ingrediënten van een revue. Jan Theelen schreef de muziek bij de nieuwe liedjes: fris en swingend. Een fantastische finale gaf mij een voldaan gevoel. Maar we moesten nog een keer terug naar de Parade om het laatste commentaar te horen op het moderne Venlo. Boermans voerde een strakke, sobere regie en draaide een hoog tempo, soms met het gevaar van onverstaanbaarheid. De Venlose Revue is een feestelijk samenzijn en een grote groepsprestatie. Knap *gefiks!*

Teksten: Frans Boermans e.a. Muziek: Jan Theelen e.a. Decorontwerp: Herbert Jansen. Regie: Theu Boermans. Nog vijftien voorstellingen, allemaal uitverkocht.